У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 235. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 24-го ГРУДНЯ 1970 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, DECEMBER 24, 1970 No. 235. VOL. LXXVII.

Христос Рождається! — Славіте Його!

ХОЧЕМО, ЩОБ ПРАЗНИК РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО НЕ ЗАЛИШИВСЯ ТІЛЬКИ НА САМИХ ПОБАЖАННЯХ

РІЗДВЯНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЛАДИК У З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ

Христос Раждається! Славіте Його!

Цим традиційним нашим привітом Ми, Архипастирі Укр. Католицької Церкви в Америці, вітаємо Вас радісно в цей празник Різдва Христового. Ми щиро молимо Новонароджене Боже Дитя, щоб Вас усіх — старших і молодших, багатих і убогих — прийняло у Себе з колядою, як колись прийняло убогих пастухів з Вифлеємських гір та царів із Сходу. Бажаємо Вам перш усього ласк тих чеснот, що Новонароджений Христос Месія прийшов на землю їх навчити і ними потішити збіднілих Євиних нащадків. Бажаємо ласк чесноти релігії, освячуваної ласки, якою душа злучується із своїм Сотворителем в Божому синівстві вже тут, на землі. Бажаємо ласк чеснот глибокої незламної віри, постійної надії, всеохоплюючої любови, та взагалі всіх чеснот християнської досконалости, щоб Ви могли перейти через цю долину сліз, віддаючи разом із ангелами „Славу Богові на висотах".

Та хочемо, щоб цей Празник Христового Рождества не залишився тільки на самих побажаннях. Нехай цьогорічні Різдвяні Свята стануть нагодою для глибокої застанови над значенням приходу Ісуса Христа на землю, щоб могли ми винести корисні овочі із цих святкувань на наше майбутнє життя.

Наші стародавні українські коляди, що служили як катехизм християнської доктрини для наших предків, — і які ніколи не втратять своєї вартости в навчанні нинішніх і майбутніх поколінь (чому то слід нам їх вивчати, співати та передавати грядучим поколінням), — коротко, яскраво й приступно подають нам головні правди християнства. Перша й чи не найбільш знана й улюблена коляда навчає нас, що предвічний Бог народився на землі, як людина, на те, щоб уздоровити ввесь Свій люд. Тут маємо зазначених кілька основних правд християнства: існування Бога, Його Предвічність, в чому міститься і Його Всемогутність, Його Мудрість, Доброта; Створення світу й людини, упадок людини з Божої ласки і недуга людської душі, розуму, волі та тіла. Маємо тут виразно зазначені дві природи Ісуса Христа, Божеську й людську; тут є ясно подана також ціль Його приходу на світ, а саме уздоровити людський рід.

Ці основні правди святої Віри сьогодні відкидає горда людська наука. В цій другій половині нашого двадцятого століття переживаємо глибоку кризу віри. Многі вчені підсувають сумніви щодо найголовніших правд св. Віри. Ця криза може мати вплив і на наших вірних. Тому хочемо Вас перестерегти перед її погубними наслідками.

Новомодні науковці, а між ними є й такі, що себе ще звуть християнами, починають сумніватися в найелементарніших релігійних правдах. Вони розглядають віковічні, засадничі правди християнства в світлі чисто людського, історичного, дослідного знання, відкидаючи всяке надприродне надхнення Святого Письма. Идучи за таким змисловим вияснюванням недослідних змислами правд, відкидають або сумніваються в існування самого Бога, в створення Ним людини й всієї вселенної: сумніваються, ба навіть відкидають науку про первородний гріх та інші правди, що випливають із неї; відкидають Божу природу Ісуса Христа, якого визнають тільки як чисто історичну особу, як ізраїльського вчителя, та зрештою, як звичайного чоловіка. Вікидаючи первородний гріх, відкидають взагалі поняття гріха в християнському того слова розумінні. Для них гріх є тільки соціяльне недотягнення людини, без ніякого відношення до Бога. Заперечуючи першу правду життя — існування Бога, — модерні науковці мусять відкинути всі інші релігійні правди, що їх називають мітами, вигадками людської уяви. Мусять відкинути створення людини, її тимчасове призначення на землі та її високу остаточну ціль в небі. Без надприродної цілі людини її людська гідність паде на вазі і всілякі теорії витворюються щодо цілі земського життя. Св. Віра вчить, що всі вартості в житті набирають розуміння й значення тільки від надприродної цілі — призначення людини до злуки з Богом в небі. Коли люди затратили візію небесного ідеалу, їх життя на землі стає безцільним коротанням, зданим на сліпе шукання задовілля.

Такою філософією новомодні погани стараються пояснити всі явища життя. Вивчивши закони природи, що зрештою є похвальним ділом, нинішній світ здобув досі нечувані успіхи в техніці й мистецтві і тим чином зробив великі поступи в опануванні землі та вселенної. Тим і виконує, хоч здебільша несвідомо, Божий наказ: „Ростіть і множтеся і наповняйте землю та підпорядковуйте її собі". Однак методи наукових досліджувань не сміють основуватися тільки на змислово доказаних фактах. Людина має розум і розумовими заключеннями доходить до пізнання правд змислово недослідних. Ватиканський Другий Собор навчає, що „без сумніву такий поступ науки і технічних знаннів обмежений тільки на змислово дотикальних факторах) може спріяти декій поверховності (феноменалізмові) і запереченні Бога (агностицизмові), якщо дослідча метода, що нею ті науки користуються, неслушно поставлена, як найвища

(Закінчення на стор.3-ій)

УСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ ТА ВСІМ НАШИМ ГРОМАДЯНАМ І СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ РІЗДВО ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРНИМ СТИЛЕМ, БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

*УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
і В-ВО „СВОБОДА"*

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!
Малюнок Н. Фіали *В-во Т. Барана*

ЗАКЛИК УККА

ДОПОМОЖІМ „КОЛЯДОЮ" УКРАЇНЦЯМ В ПОТРЕБІ

У радісні Різдвяні Дні, коли в атмосфері української старовинної традиції колядуватимемо біля прибраних і ясно освітлених ялинок та гоститимемось при застелених столах в гурті рідні і приятелів, згадаємо щирим серцем і тих українців поза межами України, для яких доля була менше ласкава і вони опинилися на чужій землі, самітні, хворі чи знедолені віком.

Вони всі — наші Брати і Сестри — надіються на нашу допомогу в час Різдвяних Свят і в їхніх сподіваннях ми не сміємо їх завести.

Крім допомоги, яку організує наша громада постійно впродовж року, сповнім наш обов'язок в дусі Різдвяної традиції, жертвуючи на Коляду для українців в потребі.

Цю Коляду, подібно як і в минулих роках, збиратиме наша харитативна установа — Злучений Українсько - Американський Допомоговий Комітет.

ЗУАДК впродовж 25-ти років виконав велику допомогову акцію.

Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки закликає українське громадянство щедро відгукнутися на заклик ЗУАДК в цьому році, пересилаючи всю зібрану Коляду до ЗУАДК у Філядельфії.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

ЕКЗЕКУТИВА
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ
АМЕРИКИ

Грудень 1970-го року

Конґрес почав Різдвяні вакації, немає виглядів на скоре схвалення підвишки пенсій із Соціяльного Забезпечення

Вашингтон. — У вівторок 22 грудня ц. р. увечері 91-ий Конґрес ЗСА закінчив свої наради і конґресмени та сенатори роз'їхалися до своїх стейтів, щоб відбути Різдвяні вакації. Знову збереться Конґрес зараз по Різдвяних святах у понеділок 28 грудня і буде продовжувати свої наради до свого розв'язання в дні 3 січня 1970 р. Усі наполягання Уряду през. Р. Ніксона і прихильних для його плянів членів Конґресу полагодити ще перед вакаціями залеглі справи, зокрема такі, як дальший розвиток суперсонічного транспорту та схвалити законопроєкти про закордонну торгівлю і підвишку пенсій із Соціяльного Забезпечення, залишилися безуспішними. Багато сенаторів і конґресменів дивляться песимістично на можливість полагодження цих справ і не вірять, що пощастить їх полагодити в останньому тижні діяльности 91-го Конґресу, тобто від 28 грудня до 3 січня. Президент Ніксон висловив сподівання, що Конґрес вирішить ці справи, зокрема схвалить 10-відсоткову підвишку пенсій із Соціяльного Забезпечення ще перед своїм розв'язанням. Противники асиґнувань на дальший розвиток суперсонічного транспорту продовжували в понеділок і вівторок свою філібустерську кампанію проти пропонованого урядом будівництва, ударемнюючи схвалення інших законопроєктів.

Ганна ЧЕРІНЬ

РІЗДВО

Із дерев опадає іней,
Наче ніжний вишневий цвіт,
Невеселе Різдво на чужині...
Ну ж, згадаймо, як давній міт,
Як гули по-святковому дзвони, —
Як гуляли у ніч під Різдво ми...

Як на снігом укриті кладки
Вибігали гадати дівчата,
Як лунали всю ніч колядки —
У мішку коляда на санчатах.
Жовтий місяць вгорі, як медяник,
Поміж зірок — свічок різдвяних.

Так згадаймо ж! Хай серце лине
Знов до рідних степів і озер,
Батько... Мати... Різдво... Ялинка...
Друзі... Дівчина... Все, що тепер
Нам далеке, повік незабутнє.
Рідні зорі ведуть нас в майбутнє —

Не збиваймося з шляху прямого!
Нас чекає одне із двох:
Або гибель, або перемога;
Дні недолі — або Різдво —
День святий, у який на руїнах
Молода розцвіте Україна.

На передріздвяній авдієнції Папа прийняв кардиналів, між ними Первоієрарха УКЦ Йосифа Сліпого

Рим. — Папа Павло VI виголосив велику промову до Колегії Кардиналів, заторкнувши різні невідрадні моменти у внутрішніх відносинах Католицької Церкви, загальну ситуацію у світі та свою недавню подорож на Далекий Схід і до країн Південної Азії та Океанії. Папа наатаврував „їдку" критику збоку духовних і світських осіб на адресу традицій і установ Католицької Церкви та, зокрема, висловив знову свій жаль з приводу схвалення в італійському парляменті закону, що допускає розводи. Папа висловив переконання, що той закон матиме поганий вплив на мораль італійського народу. Папа проголосив, що першу „нагороду мира" імени Івана XXIII у сумі 25.000 дол. признано 60-тирічній монахині Тересі, яка очолює заснований нею 20 років тому Чин Місіонарів Милосердя, що діє на території Індії і охоплює 470 черниць та 92-ох черців. У промові, яка охоплювала 3.000 слів, Папа накреслив назагал сумний образ сучасного світу, закликаючи знову до миру у Південній Азії та на Близькому Сході. Він висловив своє співчуття „численним країнам, які зазнали потрясення внаслідку політичних і соціяльних відносин" — з виразним натяком на Польщу. На цій авдієнції були приявними 38 кардиналів між ними Його Блаженство Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий: газети принесли світлину, на якій на першому пляні стоїть маєстатична постать Кардинала Сліпого. Між іншими кардиналами був приявним також бельгійський кардинал Жозеф Суененс, якого вважають за лідера тієї течії в Католицькій Церкві, що домагається ліберальних реформ, між ними скасування примусового целібату. Папа прийняв перед тією збірною авдієнцією кардинала Суененса на приватній авдієнції і фотографи зловили сцену, як він стискав руку тому бельгійському кардиналові. Від зібраних кардиналів промовляв до Папи декан Кардинальської Колегії, 86-літній кардинал Євжен Тіссеран.

Нова влада у Польщі почала вже критикувати „помилки" Ґомулки

Варшава. — Польська преса з щоденником „Жицє Варшави" у проводі та урядова інформаційна агенція Польська Агенція Пресова почали на команду згори критикувати „помилки" попереднього правління. Не називаючи прізвища відсуненого від влади першого секретаря компартії Владислава Ґомулки — офіційна польська пропаганда одверто закидає йому і його співробітникам „відчуження від робітничих мас". Відкликано декрет, за яким поліція і військо дістали були право стріляти до демонстрантів, щоб „привернути лад". Появився офіційний комунікат, що у прибалтійських містах настав спокій і робітники вернулися до праці. Привернено телефонічну сполуку з Ґданськом, Ґдинею, Щеціном і Сопотом. Польський уряд із членами Політбюро безупинно нараджується над способами, як протидіяти загальному обуренню польського населення, головно його бідніших верств, які становлять величезну більшість народу, з приводу проголошеної за влади Гомулки великої звишки цін на харчі, одяги й обуву, і то саме перед Різдвяними святами. Загально припускають, що прийде зміна також на пості прем'єра, але теперішнього прем'єра Юзефа Циранкевіча мають формально „підвищити" в ранзі, зробивши його президентом на місце ген. Маріяна Спихальського, який „зрікся" разом із Гомулкою. На місце Циранкевіча буцім-то прийде Пйотр Ярошевіч, від 1952 року віце-прем'єр, який тепер увійшов до Політбюра.

У Чехо - Словаччині продовжується „чистка" усіх ділянок державного апарату, промислу і шкільництва, від усіх, кого підозрівають, що він не погоджується на 100 відсотків з новим курсом комуністичних сталіністів. Внаслідку не стає фахових сил ані у високих школах, ані у фабриках.

РІЗДВО — ЦЕ МАНІФЕСТ БОГА ДЛЯ ВСІХ ПОНЕВОЛЕНИХ, ПРИГНОБЛЕНИХ І ГОНЕНИХ ЗА ВІРУ

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКИХ ЦЕРКОВ

„А Марія промовила: Величає душа моя Господа, і і радіє мій дух в Бозі, Спасі моїм".

(Євангелія Луки 1:46-47)

Милу Україну, рідний Народ наш і все розсіяне по цілому світові Братство наше вітаємо з радісним святом Різдва Христового нашим традиційним привітом — Христос Народився!

Скільки світла, тепла, радости й щастя в цій найбільшій і найвеличнішій в історії світу події! Яку чарівну симфонію добра внесла вона в життя і в душу людства! Христос у тілі прийшов на цей світ на крилах пісні Пресвятої Діви Марії, янголів Божих, праведного Семена і всіх святих. Його народження оспівує й увесь християнський світ, як найбільшу історичну подію...

Християнство — це релігія радости, релігія пісні душі. Безбожжя й агностицизм не мають своєї „Гльорія", браманізм і мохамеданство не мають наповняючого душу радістю „Алилуя". Віщий і жалобний спів поган не приносить надії ані для теперішнього, ані для майбутнього життя. Невмирущу пісню життя народили тільки ті, які знають Христа, Його любов, бо тільки християнська віра є невмирущим джерелом радости правдивої, і вона єдина перетворюється в антифонний гимн слави Тому, Хто віковічною любов'ю полюбив нас. Чи не тому то серед клясичного співу найкращий — християнський спів!

Пречиста Діва Марія співала цю особливу пісню радости тоді, коли вона отримала те благовістя від янгола, що вона буде матір'ю Ісуса Христа. Цією піснею вона прославляла Бога та виявила свою покору перед Ним. Пісня Марії свідчить про Чудо - Ісуса в Його приході на землю. Народження Христа змінило колесо історії і замість смутку принесло людям радість. Марія вірила, що Христос може не тільки перетворити воду у вино в Кані Галилейській, але що Він може чудотворчо перемінити й людське життя. Вона глибоко відчувала потребу Спасителя в її житті та в житті кожної людини. І тому вона висловлює радість не тільки з приводу її особистого спасіння в Христі Ісусі, але й спасіння всього людства, бо Христос є вселюдським Спасителем. Марія за пророцтвом Ісаї знала, що Христос — це „Отець будучого віку, Князь спокою".

Чим же тоді, справді, є Різдво? Різдво — це маніфест Бога для всіх поневолених, пригнічених і гонених за віру, який звучить: „Радійте! Я — ваш Бог, добрий і милосердний Отець ваш. Я послав Сина Свого проповідувати полоненим визволення, відпустити на волю замучених... Ви — Мої сини і доньки. Випростуйтеся, піднесіть ваші голови, бо ваша боротьба за віру не марнотна, вона — це двері до неба!" Різдво — це надія для всіх засмучених і розчарованих, це добра новина для всіх поневолених гріхом і дияволом. Різдво — це знак того, що Бог бажає пригорнути до Себе кожну людину, і бажає допомогти людству знайти справедливість, якої воно бажає, волю, за яку воно змагається, і надію, якої воно потребує. Єдиною надією людства є Христос і тому Його Різдво треба пережити в серці нашому. Бо хто не має Христа у своєму серці, той ніколи не знайде Його під ялинкою...

Тому в ці радісні різдвяні свята прийдімо до Бога і молитовно поклонімся Народженому Спавителеві світу, і благаймо Його, щоб Він поблагословив нас і наділив волею, спокоєм і спасінням Своїм!

Славмо Його!

Олекса Гарбузюк
Голова Об'єднання
Дмитро Марійчук
секретар

„Голос Америки" передасть Різдвяну програму в Україну

Вашинґтон. — Український Відділ державної потужної радіостанції „Голос Америки" передасть у неділю 25-го грудня 1970 р. українську Різдвяну програму. Її буде записано того ж дня о 10-й г. ранку, під час Різдвяного Богослуження в катедральному храмі Непорочного Зачаття у Філядельфії, що його відправить Митрополит УКЦеркви в ЗСА Владика Амврозій Сенишин в асисті духовенства. У програму радіопередачі буде включено Різдвяну проповідь.

ТРИ РІЗДВЯНІ УКРАЇНСЬКІ ПРОГРАМИ В ПЛЯНЕТАРІЇ У ВІННІПЕҐУ

Вінніпеґ. — Як повідомив голова Відділу КУК А. Яримович, цьогорічна Різдвяна програма Манітобського Плянетарія буде надана три рази українською мовою для обслуги української громади Метрополітального Вінніпеґу. Ці українські програми відбудуться в таких днях: неділя 27 грудня 1970 р., година 8-а вечером; неділя 3 січня 1971 р., година 8-а вечером і в понеділок, 4 січня — година 8-а вечером. Коментар і пояснення українською мовою подасть п. Іван Лобода. Вступ до Манітобського Плянетарія коштує 1.00 дол. для дорослих і 50 центів для молоді. Варто всім українцям масово відвідати ці програми, і тим самим забезпечити продовжування українських програм в Манітобському Плянетарії.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР У ВІЛМІНҐТОНІ

Вілмінґтон, Делавер. — Пані Марія Леньо і п-і Катерина Гусак організували при українській католицькій церкві св. Миколая Різдвяний базар, у співпраці з жінками з інших організацій. У церковній залі бажаючі можуть оглянути чи набути прегарні зразки українського прикладного мистецтва, в тому вишивки, касетки, ляльки, вишивані хустинки, рушники тощо, а в іншій частині залі — підживитись традиційними народними стравами.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Різдво в Україні

Останніми десятиріччями багато вже разів доводилося слухати ствердження, що Української Церкви в Україні немає, що Христова віра там уже знищена й викорінена, що не тільки молодь, а й широкі маси народу забули про Бога і не хочуть нічого знати про релігію. Ховали Українську Церкву вже навіки совєтські пропагандисти, заявляючи бундючно, що незабаром і сліду по ній не залишиться в Україні.

А тим часом наявна в Україні дійсність заперечує щораз новими фактами усю поширювану такими ствердженнями зневіру, доводить, що Українська Церква незнищенна, що вона живе, буде жити і не збирається від-ходити в минуле. І то не тільки та, що визначає себе Православною, але й та — колишня Греко - Католицька, що рішенням відбутого під терором львівського „собору" 1946 року нібито була зліквідована волею самих же її священиків. Проведене востаннє европейським Центром Студій Релігії і Комунізму дослідження стану релігійного життя в Україні й інших країнах Совєтського Союзу підтвердило не тільки масове відродження Православної Церкви і відбудову церковного життя, але водночас ствердило факт існування міцної Католицької Церкви, в цілому СССР, встановлюючи кількість її вірних на три мільйони душ, не зважаючи й на те, що визнавців цієї Церкви режим трактує, як „сепаратистів" і безупину їх переслідує. Живучість і незнищенність української Греко - Католицької Церкви підтвердив останнім часом і совєтський памфлетист у київській „Вітчизні", виявляючи факт, що священики цієї Церкви перейшли і діють активно в підпіллі, обслуговуючи не лише свої парафії, але й організуючи нові, проповідуючи слово Боже і серед старших і серед молоді.

Промовистим підтвердженням сили й незнищенности віри в Бога і релігійних традицій став також мужній виступ автора унікального в „захалявній літературі" в Україні документу „Хроніка спротиву". Того, що не завагався проголосити „урбі ет орбі", що „боротьба з Церквою означає боротьбу з культурою", що багато разів в історії українську націю „рятувала саме Церква", що „стіною, об яку розбивалась польонізація в Галичині була Українська Церква", що гуцули, мешканці села Космач, що його обрав він за приклад українського резистансу", відчували, що Церква — це не просто Церква", що завжди за нею „стояла нація й духовість..."

Проголошені сміливо й відкрито автором „Хроніки спротиву" ствердження лунають радісним дзвоном віри й надії в серцях українців, засвідчують перед світом, що правда про народженого Ісуса залишилася святою й живою в сьогоднішній Україні, не зважаючи на півсторіччя поневолення і гніту.

17-річні виборці

Найвищий Суд прийняв 21 грудня ц. р. історичне для відносин в Америці рішення, яке радикально змінює дотеперішнє законодавство і практику щодо федеральних виборів. Хоча президент Ніксон підписав був 22 червня ц. р. закон про обниження віку управнених до голосування до 18-го року життя, сам він мав сумніви, чи той закон не перечить Конституції. Найвищий Суд вирішив, що Конгрес має право вирішувати справи голосування, які стосуються виборів президента країни, віце - президента, сенаторів і конгресменів, але не має права рішати про голосування до стейтових леґіслятур та на всі інші стейтові становища. Тому, що тільки в трьох стейтах мали вже право голосування 18-річні, решта 47 стейтів матимуть тепер клопіт з виготовленням двояких списків управнених до голосування та двоякого способу голосування. Цього суто технічного клопоту стейти позбудуться щойно тоді, коли обнизять у себе вік до 18-го року. У практиці, близько 12 мільйонів молодих виборців дістали право голосування.

Однак, не менш важливою була одночасна постанова Найвищого Суду про скасування „іспитів грамотности", потрібних для виконування того найпершого обов'язку і привілею громадянина, яким є активна участь у виборах. Ці „іспити грамотности" давали формальну притоку до шиканування так званих меншинних груп, включаючи туди муринів та всіх новоприбулих імігрантів, які ще не встигли настільки вивчити англійську мову, щоб відповідати вимогам таких „іспитів". Ще й тепер живе в Америці кругло один мільйон осіб, яким власне такі „іспитові комісії" відмовили право голосування. Скасовано теж передумову, що треба мешкати в даній місцевості щонайменше півроку — чи навіть рік, — щоб могти голосувати в ній. Обов'язковий час замешкання зменшено до 4-ох тижнів.

Не існує ніде у світі ідеальних законів. Життьові вимоги, зміна умовин і досвід практики змушують щораз змінювати й поліпшувати законодавство. Постанови Найвищого Суду ще краще розв'язали проблему виборів.

В. Дідюк

ПІД СВЯТ-ВЕЧІР

Перша зоря загорається на шовковому небозводі. Ще одно Різдво святкуємо у нашому житті. В урочистому різдвяному настрої засідаємо з родиною за стіл. Бажаємо одне одному всього найкращого і, як колись, у минулих, давніх роках, входимо у різдвяний настрій; у наші традиційні святкування з ялинкою, кутею, колядками - щедрівками. Родяться мрії нові і відроджуються старі. На фільмі нашого життя переходять милі, незабутні наші дитячі й молоді літа, коли ми там, у рідній хаті — на нашій Україні нетерпеливо вичікували приходу Свят - Вечора. Крізь замерзлі шибки виглядали ми першої зірки - вістуна, що, освітивши пухким снігом засипану землю, звіщала нам: „Бог Предвічний народився". І вже тоді збиралася ціла родина за уставленим дванадцятьма стравами українським традиційним столом. Засвічувались свічки, нісся запах ладану й сіна, бриніла спільна молитва, і після батьківського благословення — взаємні щирі побажання і коляди. За столом були залишені місця і для тих, що відійшли у вічність. Вони мали „прийти" у Свят - Вечір на спільну кутю. А особливо почесні місця залишали тим, що життя віддали за друзів своїх, за Україну.

Були віншування для хлопців і дівчат, а в соломі на долівці ми шукали ласощів. До стелі летів мак, щоб бджоли роїлися, дівчата тарахкали ложками, надслухуючи, з котрої сторони надійде жених, а батько кропив свяченою водою господарство, худібку. І понад усім домінував, виблискуючи своїм золотистим колоссям, дідух.

О, Предвічний Боже! Скільки в тому було чару, краси, радости й любови! Скільки мрій й бажань! Хто на світі, який інший нарід мав кращі Свят - Вечорі, як мали ми, українці? І напевно це одна з причин, чому так, як у день народження Спасителя, біснувся і скаженів Ірод, так біснуться і скаженіють Іроди, вороги нашого народу, на саму згадку про щорічне народження Святої Української Правди. Тому, як і тоді, переслідування, муки, страждання, втечі у світи далекі...

Мимоволі насувається думка: скільки то чудових українських Свят - Вечорів знівечено у нашому житті? Скільки з них провели наші люди у тюрмах, у підпіллі, далеко від рідної землі?

Чи вже тепер ми, що живемо на волі, у матеріяльних достатках, бодай наблизились до нашої Святої Української Правди, чи може воля, добробут і наша байдужість віддалили нас від неї? Тому у величні дні Різдва Христового застановімось - подумаймо над цим! Згадаймо наших рідних, найближчих, стареньку матір, батька, сестер, братів, приятелів. Згадаймо наш рідний край, нашу може вже не існуючу хату, церкву, засипані до неї снігом стежки і наші рідні дзвони. Згадаймо колядників, що, як і ми колись, напевно виглядатимуть першої зірки, але — в страху і неволі. Може при заслонених вікнах будуть сідати за скромний стіл. Напевно не підуть вони колядувати, не дзвонитимуть дзвони, не буде Йорданського водосвяття на наших річках, не буде вирізаного з льоду хреста, і старці люди з сльозами на очах будуть згадувати про все, що було.

На рідних землях лютує ворог, який хоче знищити Бога і Його святу Правду, який хоче знищити все гарне і цінне, що є у традиціях й культурі нашого народу. Але марні його зусилля, як марними були зусилля Ірода убити народженого Христа. Тож, додержуючись нашого давнього звичаю, побажаймо всім людям доброї волі: щастя і многих літ життя. А щастя — це передусім здоров'я, це праця для народу, для своєї Церкви. Щастя — це добрі діти, добрі вчинки, добрий гумор. Щастя — це вміти любити все, що своє, що рідне, це почуття виконаного обов'язку. Інакше людина ніколи не буде багатою, навіть маючи у банках мільйони.

Тому нехай Свят - Вечір, Різдво і Новий Рік не будуть для нас ще одним святкуванням. Хай вони внесуть в наші наступні будні новий струмінь життя, засвітяться у нашому захмареному національному, церковному й особистому житті ясною зіркою, щоб у її сяйві можна було побачити в и р а з н о шлях, яким мусимо далі — не зважаючи на все — мандрувати.

Мусимо твердо вірити, що прийде час, коли знову український нарід, наша Церква і кожна наша людина можуть свобідно, згідно з чудовими нашими традиціями й звичаями, прославляти Новонароджене Боже Дитя-Царя Миру! А для цього, крім побажань, повинні ми жити і працювати так, щоб зберегти себе як повновартісних громадян з своєю ясною українською ідентичністю, бути добрими оборонцями свого народу у його поході до повного національного визволення. Вірмо ж непохитно, що прийде свята і тиха ніч на нашу землю, на Україну.

ВОЄНІЗОВАНЕ НАВЧАННЯ МОЛОДІ

На нараді „республіканського ДТСААФ" у Києві, Товариства для поширення воєнізованих знань і сприяння совєтській армії і фльоті, постановили поширити матеріяльно - технічну базу, створюючи „оборонні колективи", будувати нові стрілецькі полігони. За останні три роки в Україні для військово-підготовної роботи з молоддю й цивільним населенням було збудовано 14 обласних центральних Будинків, 125 районових, приміщення під автоклюби, стрілецькі поля, гаражі тощо. „В Кримській та в Ровенській областях створено умови для підготови спеціялістів і переведення спортово - масових заходів".

М. Петрович

ІДЕЙНІ БАНКРУТИ

Читаючи дуже вже численну „захалявну літературу", що доходить до нас з СССР, не раз насувається настирлива думка: звідкіля у цих людей стільки відваги? Як пояснити, що сьогодні, під час судових процесів, на слідстві обвинувачені відважно ставлять чоло обвинувачам, насправді ставлячи себе в позиції обвинувачів режиму? Чи не клясичним прикладом такої відважної постави слід уважати процес Андрія Амальріка, який у своєму кінцевому слові кинув виклик „судові", відмовивши йому права його судити, бо „принцип свободи слова виключає питання вини".

„Судове переслідування за висловлення думок чи поглядів, — заявив Амальрік, — нагадує мені середньовіччя з його відьомськими процесами і індексами заборонених книжок. Але коли боротьбу у середньовіччі проти єретичних ідей можна ще деякою мірою пояснити релігійним фанатизмом, то все те, що сьогодні діється, можна пояснити тільки боягузтвом режиму, що бачить небезпеку у п о ш и р юванні будь - яких думок чи ідей, які керівній бюрократії є чужі. Ці люди розуміють, що упадок кожного режиму завжди починається ідеологічною капітуляцією. Тоді, як вони говорять про ідеологічну боротьбу, в дійсності погрожують вони карами та переслідуваннями за ідеї, чим виявляють своє ідеологічне безсилля. У своєму страху вони спираються на кримінальні кодекси і тюрми"...

Ця коротка, але ядерна аналіза сучасного стану на ідеологічному відтинку дає чи не найкращу відповідь на поставлені нами вище питання. Непомітно, але безупинну проходить серед молодого покоління в СССР процес дезідеалізації совєтизму. Ідеологічна система, що має назву марксо - ленінізму, перестала практично діяти на найактивнішу політично частину молоді і цей процес огортає щораз ширші кола молоді. Головна причина цього явища лежить в тому, що совєтська ідеологічна підбудова цілком догматизувалася, стала апріорною і „непомильною вірою", у якій не можна змінити ніже тії коми. Ця є х о л астизація марксо - ленінізму і є одною з причин, чому совєтська молодь перестала в нього вірити, чому система діялектичного матеріялізму в СССР цілком закостеніла і чому, навпаки, марксизм у його модерній формі знаходить собі прихильників серед частини молоді на Заході.

Про совєтську ідеологічну капітуляцію серед широких кіл молоді говорить не тільки Амальрік. Нищівній критиці піддали марксо - ленінізм у „Програмі Демократичного руху", де його називають збанкрутованою ідеологією й пропонують на його місце прийняти ідеалістичну філософію, бо в ній можна дошукуватися більше правди. З цієї точки зору позитивно там оцінюється і релігію. Безумовно, цілком не з марксистської, а радше з ідеалістичної точки зору, до релігії прихильної, написана і „Хроніка опору" Валентина Мороза. Мабуть, через те, та ще й передусім тому, що „Хроніка опору" насичена українським патріотизмом і проповідує активізм, Валентин Мороз отримав під час останнього процесу проти нього у Львові дуже суворий присуд — дев'ять років нового ув'язнення.

Глибоким і д е ологічним зламом можна пояснити і той факт, що учасники руху спротиву виявляють подивугідну незламну твердість. За часів Сталіна були численні випадки, коли переконані комуністи, арештовані з його наказу, в тюрмі, часом аж до розстрілу, переконували, що їх арешт не тільки помилка, але що, не зважаючи на всі сталінські жахіття — лінія партії правильна. Цей курйоз виявився пізніше, за часів десталінізації, коли партійна пропаганда намагалася відмежувати генеральну лінію партії від сталінізму, називаючи її правильною. Отож, сталінським посіпакам вдавалося заломлювати людей не тільки терором, але й їхнім внутрішнім наставленням до режиму — чимало з них вірило в ідеї комунізму, у „генеральну лінію партії".

Сьогодні ситуація цілком змінилася. Більшість опозиційних активістів уже напевно не вірить в комунізм, не зважаючи на те, що послуговується марксо - ленінськими аргументами для поборювання режиму. Для них марксо - ленінська ідеологія стала звичайним пустослов'ям, вони шукають і знаходять ідеали, чи пак повертають до старих вічних ідей свободи і с п раведливости, бажаючи при тому звільнити людей від сучасного совєтського відьомства, що набрало форм „ідеологічної боротьби" і є фактичним затиском будь-якої свободи. І навіть ті, що ще сьогодні називають себе марксо - л е н інцями, вкладають у це поняття цілком інший зміст, що його можна загально окреслити як гуманний соціялізм.

Ідейний злам зачіпає ширші кола і доходить навіть до залізного рам'я партії — КГБ. Нещодавно англійська газета „Таймс" писала, що масове поширення „самвидаву" й неспроможність режиму дати собі з цим явищем, як і взагалі з опозиційними рухами раду — можна пояснити проникненням лібералізму також в ряди цієї таємної поліції. Ситуація в КГБ, на думку „Таймсу", нагадує подекуди ситуацію в царській „охранці" яких тридцять років перед кінцем царської імперії. Туди також дісталося було багато лібералів, які саботували царські заходи проти революційного підпілля і взагалі проти опозиції.

Про ідеологічний злам свідчать не тільки опозиційні прояви. Нещодавно появилася у „Правді" стаття, яка закликає до ідеологічної стійкости, вимагає докладности й ясности в ідеологічних позиціях, ще більшого підвищення сторожкости та енергійної боротьби з „буржуазною ідеологією". Відомо, що „Правда" називає „буржуазною ідеологією" все те, що пов'язане з будь -якою свободою слова і думки. Такі заклики, як рівнож ідеологічні конференції дуже часто мають місце в СССР. Вони тільки свідчать про те, що за зовнішніми познаками сили й невгнутости криється слабість режиму, його непосильність переставити біг подій на свої рейки. Він хоче оживити мертвий труп, але чи можна це зробити?

Я. Рудницький

ЯК НА АФРИКАНСЬКЕ РІЗДВО Р. Б. 1497...

Славний Васко да Гама, що вперше обплив Африку в дорозі до Індії й на Різдво, тобто в сам „Дієс Наталіс" Р. Б. 1497, причалив до побережжя країни, названої ним з цієї нагоди „Наталем" (у Південній Африці), застав тут тубільців з племени банту, відомих як зулу, чи зулуси.

„Різдвяна країна" — Наталь" з того часу пішов уперед, столиця його Дурбан стала найбільшим портом у цій частині „Чорного континенту" а сам Зулуланд, ставши в 1961 р. складовою частиною Південно - Африканської Республіки розвинувся в високо - індустріялізовану країну, одну з передових на цьому континенті. „Апартеїдний" уряд республіки визнав зулусів за окрему „іншу етнічну групу" чи расу, встановив їм систему шкіл, від найнижчих до „Юніверсіті оф Зулуланд", в яких молодь цього муринського племени навчається в с ь о г о, включно з зулуською мовою й літературою. Нівеляційний тиск модерної технології поволі зрівнює стандарт і спосіб життя між чорними й білими в Наталі. Все ж, щоб не затратився зовсім старовинний стиль зулуських буднів, створено резервати й завдяки одній із місцевих туристичних компаній у Дурбані можна поїхати автобусом з відвідинами до автентичного зулуського поселення, в якому зберігаються вуликуваті хатки з дерева й трощі, оригінальний фолкльор, співанки, танці, вишивки, їжа й узагалі все те, що характеризувало це плем'я за часів Васка да Гами.

Туристів (за о п л а т о ю щось коло п'яти долярів) саджають у люксусові автобуси й везуть з Дурбану яких 25 миль в глибину Наталю, в казково - чарівну „Долину Тисячі Гір", як охристив її свого часу Марк Твейн. Це початок Зулуланду. В одній із місцевостей тієї території, н е д а л еко Друммонду, володіє тепер невстрашний вождь Длядля й за заплатою показує своє господарство, шість жінок різного (сказати б „ступеневого") віку, купу дітей, в тому вродливих дочок і маленьке зуленятко, дві кішки та одного кота. Треба об'єктивно ствердити, що „згода панує в семействі" жіночому: тому, що вдержання всієї родини на головах всіх шести жінок, вони не мають часу сваритися, не говорячи вже про „бюті парлор". Для таких важливих справ, як освідомний туризм і пропаганда доброго імени свого племени й родини, вождь посвячується вдень, вільно походжаючи по своєму обійсті поміж палацикамм-вуликами, приймаючи туристів, та час до часу покрикуючи на дітей, головно дівчат, щоб не витягали рук до гостей за грішми. (Видно, що такий договір із туристичною компанією: „Но беггінг, пліз!"). Не вважаючи на те, члени його родини нав'язують контакти з відвідувачами, простягають руки за монетою, показують, що вміють ловити гроші з повітря, коли їм відповідно підкинути, а теж відзначаються великою зручністю, коли йде про те, щоб перехопити від сестри чи брата незловлений у повітрі гріш десь у траві... Туристи люблять ці штуки й при цьому подивляють прекрасно вирізьблені торси чорних Венер: не побачити їх ані в Люврі, ані в Ель Прадо, ні в Уффиціях, ні навіть у (майбутній!) Мистецькій галерії в Вінніпегу!...

Ті з-поміж туристів, що більш зацікавлені фолкльором, як різьбарським мистецтвом, ідуть до вуликових палаців із трощі й соломи, щоб познайомитися з життям-буттям зулу племени так, як воно виглядало за часів небіжчика Васка де Гами... Треба підкреслити, що грізний вождь Длядля терпеливий, в и р озумілий для „білої" цікавости й іде всім на руку. Він показує гостям, як входити до його вулика-палацу, дозволяє оглядати ліжко-плетінку, на землі з дерев'яною „подушкою" під голову, місце на родинне вогнище й усе інше устаткування свого житла, включно з окремим заглибленням посередині, у якому він увечері, коли все „прийде до денного порядку", викурює злих „білих духів", що приходили до н ь о г о вдень разом з білими відвідувачами. Ця постійна магічно-захисна праця займає йому багато часу, енергії. Але він, як високої кляси політик-економіст, розуміє, що треба жити в згоді з білими лицями та їхніми духами (бо ж заробіток неабиякий!), а з другого боку він свідомий і того, що не можна задиратися з власними „чорними" духами... І він тут виявляє подивугідний хист, щоб усі справи якось синхронізувати „в добу жорстоку як вовчиця (африканська!") й різну від ідиличних часів Васка да Гами...

Коли вже всі туристи находилися й надивилися, кожен на те, що йому було цікаве, починається зулуський гопак. Він полягає в тому, щоб під ритм бубна (на ньому „грають" дві найстарші жінки вождя) підкинути в танку якнайвище одну то другу ногу. Головна різниця між українським і зулуським гопаком в тому, що викидають вгору ноги не тіль-

(Закінчення на стор. 7-ій)

О. Ольжич

СВЯТО НАРОДЖЕНОЇ ВІРИ

Перша зоря загоряється на шовковому, необвідному небі, і сім'я у малій хатині сідає за врочисту вечерю. Свят-Вечір — прадавня кутя — свято неподоланого життя і народженого Бога.

Золото ярої пшениці, бурштиновий мед, таємна сила макового зерна зібрали в собі багатство поля, повів пахучих зборів і невмирущість рослинної сили землі споконвічного хлібороба. В них — душа його предків, золотий ланцюг минулих сонячних літ та поколінь, кремезна сила його синів і плідність гордих дочок, запорука прийдешнього, вічного життя. Невичерпні сили землі переливаються з роду в рід, з покоління на покоління, даючи їм свою непоборність.

Снігові хуртовини скаженіли над малою хатиною, рвали солом'яну стріху морозні вітри, але твердий господар виходив повагом надвір, дивився у бурю і думав про засів і про майбутній урожай.

Багато приходило їх з далеких степів і з-за синього лісового обрію, що напливали, наче каламутна повінь, рвали береги, вивертали дерева і стодолу, а потім збігали і пропадали без сліду. Залишилося по них тільки кілька переказів, цвяхованих вчинками слави господарів землі, поставали одна чи дві бадьорі колядки або думи та ще по хатах на стіні з'являлися нові відміни шабель чи інша зброя чужинців. Да скарбу традиції народу докидалося кілька нових блискучих камінців.

Скити, обри, печеніги, татари, всі вони шуміли і ревли мов набряклі води, та де вони тепер?.. Виростали, бувало, наступаючи на нашу землю, блискучі і бундючні держави, кричали від моря і до моря, розпливалися на одну шосту земної кулі, а земля струшувалася, і вони падали в груз і порох, сама ж вона, натомість, проростала мурами твердинь, золотими банями церков і зеленню рясних садів, і плоди її багатого духа мандрували, передавані з рук до рук, далеко на всі сторони світу.

Казка землі, вірність їй і могутнім заповітам давали народові силу перетривати і перемогти кожне історичне лихоліття.

Вечірня зоря, що зійшла над малим містом, провіщала колись прихід нової віри і нової доби в історії людства.

Віра простих хліборобів і вівчарів, зрісши з їх чистих і прямих серць, мала таку міць і таку силу, що не встояли перед нею навіть фортеці і палаци чужинців, і поклонитися їй прийшли царі трьох суходолів.

Віра у велику, чисту правду, ясне світло високої ідеї — в найчорнішу добу тримає горі людські душі, не даючи їм упасти в безодню розпуки і тліну. З неї родяться — найвищі пориви і найбільші чини.

Це ж струнка їх нова віра в післанництво своєї землі надихала українських князів, що молилися, щоб Бог дав їм за християн і Руську землю голови свої покласти і бути причисленими до мучеників.

Це ж вона, права віра, кріпила кремезне низове лицарство і давала йому силу стати на прю з наймогутнішою оттоманською імперією і разити її в саме серце, над звированими водами Босфору.

Віра предків і віра в українську правду надхнула Зиновія Богдана і підняла Року Божого 1648 на Польщу буруни Хмельниччини.

Великою вірою горів і говорив Шевченко, і вона збудила увесь приспаний український нарід до нового життя...

Висока віра, пів століття пізніше, вишикувала Базарських Лицарів над розкритою могилою і їх заповіт невмирущих 1917-1921 рр. зродив усю сучасну українську визвольну боротьбу.

Чуємо в собі присутність великої і чинної віри. Бачимо і бачимо чини наших друзів, що не вагаються в ім'я її наразити і покласти своє життя.

Жива віра, віра, що не спиняється перед жертвами — та, що перемагає.

Тож в найчорніший, блюзнірчий час не покидає нас певність нашого остаточного тріюмфу.

Свято заповіту землі, невмирущости життя і народженої віри...

Вечірня зоря яскравішає на оксамитному небі.

І. Вовчук

„І ПОВЕРТАЄТЬСЯ ВІТЕР НА КРУГИ СВОЇ"

(3)

В ній вичувається стиль голови ВЦСПС Шелепіна, члена Політбюра, духового опікуна імперської таємної поліції, якого переміщено з посту начальника КГБ на пост керівника професійних спілок.

Каґебівський дух Шелепіна, конкурента Брежнєва в боротьбі за владу на 24-му з'їзді партії, позначився в законі і на визначенні прав та пільг робітників. Їх (права і пільги) узалежнено від слухняности та дисциплінованости робітника, бо „рівень дисциплінованости визначає його право на одержання різних пільг і привілеїв". Це означає, що коли робітник в чомусь порушить дисципліну, він не одержить мешкання, нагороди, місця в будинкові в і д п о чинку, стримається його просування на роботі та інше.

Метода пряника і батога знайшла повне віддзеркалення в законі. Професійні спілки — „вірна підпора і найближчий помічник комуністичної партії", до закону — не відігравали будь-якої ролі в обороні інтересів робітництва, а після введення закону стануть узаконеними погоничами для понадінтенсивної праці як засобу соціялістичного визиску.

До всіх статтей закону, в яких формально говориться про охорону інтересів робітників, додано примітки і додатки, які дають право адміністрації підприємства відступати від статтей, „коли це викликається виробничою необхідністю" або „дозволяється відповідними законодавчими органами". Ті додатки фактично ввесь „закон" роблять обов'язковим тільки для робітників і службовців, а не державу-підприємця. Так, наприклад, статтями 21-23 встановлюється 41-годинний п'ятиденний тиждень. Але тиждень можна продовжити, „коли це викликається виробничою необхідністю". Стаття 25 скорочує на одну годину нічну зміну, але її „зрівнюється з денною, коли цього вимагають умови виробництва"

Але статті, скеровані проти робітників і службовців, зформульовано категорично і точно. В 37-ій статті, наприклад, говориться, що нормування заробітної платні здійснює держава-підприємець. Державні о р г а н и встановлюють і змінюють норми виробітку і оцінки за урочну працю". В дійсности нормуванням праці і оцінюванням її — цими го-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ХОЧЕМО, ЩОБ ПРАЗНИК РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО НЕ ЗАЛИШИВСЯ ТІЛЬКИ НА САМИХ ПОБАЖАННЯХ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

норма в шуканні правди. Такими методами вони не спроможні проникнути в саму суть речей. Тому існує небезпека, що людина, впоюючи понад міру на сьогоднішні винаходи, вважатиме себе за самовистачальну і не шукатиме вищих небесних речей" (Церква в світі, 57).

Ось модерна науковість, включає все, що невидиме, недослідне, н е д отикальне людськими змислами. Ось наука, яка не визнає ніякої духовости, заперечує вічність в Бозі, понижує людину до рівня звірини і приковує її до землі. Це модерне безбожництво основане на земській природі і спрямоване до землі. Це наука, що відкинула Бога, а поставила людину на Його місце та вмовляє в неї, що вона сама може розв'язати всі проблеми життя і збудувати собі рай тут, на землі. Це безбожний соціялізм, чи пак комунізм. Під покришкою новітности, модерности, науковости, поступу й потреби змін в сучасному житті, ця новітня єресь шириться, як пошесть, майже у всіх проявах життя. Багато людей дали зловити себе на гачок цього модернізму. Відкинувши віру в Бога поставили людину і її права на найвищому місці, і добиваються тих прав навіть кровопролиттям свого ближнього. Відкинувши авторитет Бога, суспільність дійде до того, що відкине всякий людський авторитет; непошанування Бога дійде до непошанування людини. Св. Павло влучно сказав, що всякий авторитет походить від Бога. Якщо нема Бога, нема цілі життя, нема порядку. Настає хаос. Чи не бачимо це в деяких проявах нинішнього суспільного життя? Захланне шукання наживи є одинокою ціллю багатьох людей, з поневірянням немічних, народжених і ненароджених своїх братів.

Дорогі в Христі! Предвічний Вчоловічений Бог, народжений у Вифлеємській стайні, повитий в простеньких пеленах, лежачий на сіні, відкидає всю земську мудрість і багатство, всю людську гордість і захланність. Божа Премудрість стає людським немовлятком; Вседержитель стає немічним дитям; Пребагатий стає убогим; Трисвятий Господь „стає за нас гріхом" (2 Кор. 5, 21); Вічний стає дочасним.

Ось тут маємо лік для наших людських недуг; тут маємо ціль Христового приходу на землю. Стаючи одним з нас, Він узяв на Себе наші недуги і задосить учинив Божій справедливості за наші гріхи. Але це відкуплення не поставило людину назад у первісній праведності і невинності, в яких людина була створена. Ласка не була дана всім, але була тільки заслужена Христом і пропонована для всіх. Доводиться людині змагатися за неї. Людина мусить прийняти науку покори, убогости і самовідречення, що їх Вифлеємське Дитя нас навчає. Це є лік для всіх недуг людства. Це єдина дорога, що веде до правдивого поступу, який включає не тільки матеріяльні і технічні осяги, але також і особливо духове ушляхетнення людської душі й ума.

Нехай Вифлеємське Боже Дитя благословить Вас у цей радісний день Його Різдва й обдарує Вас ласками розуміння Його приходу і розуміння нового життя, що їх Він приніс у світ.

Нехай Благословення Бога Отця і Сина і Святого Духа спочине на Вас і позістане повсякчас.

† АМВРОЗІЙ
Митрополит - Архиєпископ Філядельфії

† ЯРОСЛАВ
Єпископ Чикагівський св. Николая

† ЙОСИФ
Єпископ Стемфордський

РІЗДВО ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

МАТЕЙ 2, 1-12

А ЯК ІСУС НАРОДИВСЯ у Вифлеємі Юдейськім за днів царя Ірода, то в Єрусалим прийшли мудреці із Сходу й питалися: „Де народжений Юдейський Цар? Бо ми бачили Його зорю на сході й прийшли поклонитися Йому.

Як же цар Ірод те почув, то затривожився і ввесь Єрусалим із ним. І зібрав усіх первосвящеників і книжників народу й випитувався в них, де мав Христос народитися. А вони сказали йому: „У Вифлеємі Юдейськім, бо так написано у пророка: І ти, Вифлеєме, Юдова земле, нічим не менший між містами Юди; бо з тебе вийде Вождь, що буде правити Моїм народом, Ізраїлем".

Тоді Ірод тайком закликав мудреців до себе й випитувався в них про час, коли з'явилася зоря. А посилаючи їх у Вифлеєм, сказав: „Ідіть і пильно розпитайте про Дитя; а як знайдете, то дайте мені знати, щоб і я пішов поклонитися Йому".

А вони вислухали царя і пішли. І ось зоря, що її бачили на сході, йшла перед ними, аж прийшла й стала над тим місцем, де було Дитя. А як вони побачили зорю, зраділи дуже великою радістю, та й увійшли в хату, й побачили Дитя з Марією, матір'ю Його, і, припавши, поклонилися Йому; та й відкрили свої скарби і принесли Йому дари: золото, ладан і миро. Та, в сні остережені не вступати до Ірода, іншою дорогою вернулися у свою

Перша Конференція Української Католицької Молоді в Чикаго

Чикаго (І. С.) — Дні 27-29-го листопада 1970 р. були в цілій Епархії св. Отця Николая під знаком Першої Конференції Української Католицької Молоді.

Вже довший час відчувалось потребу такої конференції, бо діяльність поодиноких клітин української католицької молоді Дієцезії не вдоволяла їх. Вони шукали за нагодою поділитись успіхами й невдачами з іншими своїми ровесниками.

Подібні бажання мали члени товариства ТУСК „Обнова" в Чикаго, які саме дали свою ініціятиву для скликання цієї першої дієцезальної конференції. Одержавши в червні ц. р. підтримку і благословення Владики Ярослава Габра, вони приступили до праці. Заохоту до цього задуму дали студенти з церкви св. Йосафата у Воррен, Миш. разом з їхнім колишнім парохом о. Єроніном Барничем, ЧСВВ.

Конференція почалася в п'ятницю, 27-го листопада ц. р. спільною перекускою делегатів з 14-ти парохій, яка відбулася в кафетерії школи св. Отця Николая, під час якої член Головної Управи Роман Рошкевич коротким словом привітав учасників Конференції.

Наступного дня відбулися наради в Шератон-Блекстон готелі.

В неділю, 29-го, учасники конференції взяли спільну участь у св. Літургії, о год. 12-ій пол. в катедральному храмі св. Отця Николая, що її відправили о. шамб. Я. Свищук, о. Вернард Панчук, ЧСВВ і о. Володимир Климчук. Опісля учасники зійшли до кафетерії школи на спільну перекуску і прощання.

Провід програми спочивав в руках студентки Орисі Бурдяк, яка своїм тактом і почуттям гумору у великій мірі причинилася до успіху Конференції. Багато праці у підготовці цієї Конференції вложив Організаційний Комітет, в склад якого входили: Ярко Смолинський, Марійка Мартинюк, Галя Мартинюк і Леся Рошкевич.

В Конференції взяло участь 175 студентів на чолі з їхніми духовними провідниками.

„Святий Миколай нас не забуває"

Як і кожного року, св. Миколай прибув до парафіяльної школи при православній церкві св. Тройці в Ірвінгтоні 19- го грудня. Звичайно, це не випадково, бо четверта кляса (8 учнів) зібрала на „Рідну Школу" в Німеччині 121 доляр 15 центів. Також ми добре підготовились до зустрічі з св. Миколаєм.

Вечір відкрив настоятель парафії о. А. Селепина. Таня Бабенко гарною українською мовою прочитала „Леґенду про св. Миколая". Поставили п'єску: „Листи до св. Миколая" І. Шугай. Учителька п-і Марія Вожаківська нас добре підготовила і додала ще багато віршів до п'єси і пісень під керівництвом проф. С. Вожаківського.

Виступали мої товаришки і товариші по-клясі: Таня Бабенко, Ліда Домарацька, Данилко Домарацький, Надя Яворська, Ніна Чернецька, Славко Процюк, М. Вовк, В. Бурило, В. Щербінін, маленька Ія Даць і авторка цього допису.

Голова парафіяльного уряду п. Микола Федчук подякував усім учасникам вечора, а зокрема п-і М. Домарацькій, голові Батьківського Комітету, яка багато праці вкладає в парафіяльну школу. А ми всі присутні проспівали п. М. Федчунові, що був у той день іменинником, „Многая літа".

Св. Миколай (Іван Скороход) обдарував дітей щедрими дарунками, приготованими парафіяльним урядом. Ми одержали 20 долярів, зібраних під час свята, на нашу бібліотечку, яку самі організували, бо любимо читати книжки.

Ганя Гаврюшенко

Католицька преса про Патріярхат УКЦ

Лондон, Англія. — У виданні журналу „Христозом" заснованого 1926 р. Товариства св. Джона Хризостома, що ним керує Кардинал Генан, архиєпископ Вестмюнстерський, в числі з осени 1970 р., том 2, число 8, надруковано серію статтей про українців та Українську Католицьку Церкву у світі. До них належать статті: „Українська релігійна криза", „Портрет Кардинала Йосифа Сліпого", стаття ч. 2 в циклі „Католицькі Церкви Східнього обряду" — „Рутенці: Українська Католицька Церква". У тих статтях наведено багато історичних фактів, дат і статистичних повідомлень. Крім того, у ЗСА Єпископальний журнал „Лівінг Черч" в числі з 25-го жовтня опублікував рецензійний відгук д-ра теології Пола Адлерсона на англомовну працю п-і Єви Піддубчишин „Енд Блесс Дайн Інгерітанс", видану з рамени Приятелів Українського Католицького Університету в Римі. Католицькі пресові агенції „Нешенел Кетолик Нюз Сервис" з 7-го грудня і „Релиджес Ню Сервис" із 9-го грудня в ЗСА подали обширні вістки про релігійну маніфестацію українців-католиків перед Апостольським Представництвом у Вашингтоні.

НАРАДИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОУА „САМОПОМІЧ"

Ню Йорк, Н. Й. (П. П.) В минулий понеділок, 23 листопада ц. р., о год. 6.30 вечора відбулись ділові наради Головної Управи ОУА „Самопоміч", там розглянено і вирішено ряд важливих справ з ділянки міжорганізаційної співпраці, видавничої, суспільно - допомогової, культурно - освітньої, активізації молоді, адміністративні власного дому, та устійнено реченець Річної Наради Управ Відділів ОУА „Самопоміч" з наміченням програми.

В нарадах взяли участь члени Головної Управи: п. Степан Спринський, мґр Євген Лозинський, радн. Богдан Ластовецький, проф. Богдан Стефанович, д-р Василь Палідвор, інж. Роман Раковський, п. Михайло Ковальчин, п. Лев Пришляк, п. Евстахій Манацький, п. Франк Колодій і адміністратор дому — мґр Зенон Корчинський.

Наради відкрив і ними проводив голова п. Степан Спринський, вітаючи всіх присутніх, а зокрема нового адміністратора дому мґр Зенона Корчинського. Вказав, що Головна Управа, а зокрема поодинокі референти мусять доложити всіх старань, щоб змогли належно вив'язатися зі своїх завдань. Хоча отримано признання для Головної Управи, але це не може вдоволити. Зчерги Степан Спринський подав порядок нарад, який прийнято до відома.

Протоколи з попереднього засідання і зустрічі з Дирекцією ТУКу відчитав головний секретар д-р Василь Палідвор.

Вичерпні і ділові звіти з проробленої праці склали: голова п. Степан Спринський, заступники голови і референти поодиноких ділянок, мґр Євген Лозинський, радн. Богдан Ластовецький, проф. Богдан Стефанович, секретар д-р Василь Палідвор, який теж відчитав фінансовий звіт за відсутнього касира інж. Івана Гурика і адміністратор дому мґр Зенон Корчинський.

По звітах відбулася обширна й речева дискусія: обговорено вислід збірки; стверджено позитивний прояв ідейности і посвяти збірщиків та жертвенність нашої спільноти. Суспільно - допомогова ділянка мусить бути поширена, але це вимагає, хоча б в означеному часі працівника.

По обговоренні пропозицій з Бразилії, щоб допомогти цілому рядові здібних, але убогих наших дітей під час студій, рішено вже заопікуватися однією дуже здібною дівчиною, а відносно інших зібрати інформації. Обговорено: заяву голови УМХС, д-р Гіналевича в справі допомоги рідним братам, потерпілим від повені в Румунії; проблему допомоги в Польщі і на Україні; рішено вислати, тимчасово, 2,000 (дві тисячі) дол. для УМСХ в Мюнхені, необхідно потребуючим в час Різдвяних свят, та 1,000. (тисячу) дол. для убогих студентів з Юґославії у Римі; рішено кооптувати молодих людей до праці у суспільно допомоговій ділянці; прийнято бюджет адміністрування власного дому і рішено перенести мортґедж з іншої організації до Кредитової Кооперативи в Ню Йорку; рішено, щоб в час вимаганий статутом Відділи відбули збори членів, та щоб представники Головної Управи взяли в них участь, а після цього відбули, у лютому, Річну Нараду представників Відділів; обговорено співдію з ТУКом в напрямі спільних зусиль в розбудові обох установ, і винесено відповідні постанови.

По окремому звіті голов Видавничої і Редакційної Комісії, мґр Є. Лозинського й інж. Р. Раковського, основніше обговорено справи видавничі, органу „Наш Світ", який щораз більше отримує признання, як економічно - суспільний орган, та рішено дальше продовжувати заходи цю ділянку розбудовувати, а зокрема побільшити мережу фахових кореспондентів.

В дискусії, крім наведених звітодавців, забирали слово: п. Михайло Ковальчин, інж. Р. Раковський, п. Ф. Колодій, п. Л. Пришляк, п. Е. Манацький і ін.

Розглянено письма і рішено вислати представників на Торжества „Пласту" і Головної Управи Об'єд. Жінок ООЧСУ.

По вичерпанні порядку нарад голова закрив ці ділові наради в годині 10-ій вечора подякою всім за участь й активну співпрацю.

З діяльности Відділу Товариства за Патріярхат УКЦеркви в Боффало

Доцільність ідеї завершиння Української Католицької Церкви Патріярхатом — безспірна. Проте, натрапила вона на поважні труднощі як зовнішнього так і внутрішнього характеру. Щоб допомогти Їх Блаженству Кардиналові Йосифові в реалізації цього великого пляну, вірні УКЦ — розсіяні по всьому світі — творять спеціяльні товариства. Подібне товариство засновано й в Боффало. Основуючі збори перших ентузіястів цієї справи відбулися 21-го лютого 1970 року. На цих зборах вибрано тимчасову управу, завданням якої було придбати більше членів і скликати Загальні Збори та вибрати постійну управу. Такі Збори відбулися 23-го травня ц. р. Нову управу (як і попередню тимчасову очолив Юрій Коритко з Данкірку, абсольвент теології. Інші члени управи: д-р Андрій Дякун, Оксана Бережницька, Онуфрій Білоголовський, Олекса Кулик, Роман Конотопський, д-р Михайло Лоза. Т-во має свою Контрольну Комісію, в складі: Степан Шипилявий, д-р Теодор Парфанович, інж Микола Барицький — і свій Товариський Суд — Володимир Демків, Ярослав Пришляк, Василь Сивенький.

Основні точки завдань Боффалівського Відділу Т-ва за Патріярхат УКЦ. були з'ясовані в Зверненні до мирян з датою — квітень, 1970 р. В цьому зверненні читаємо, що мета Т-ва:

1. Об'єднано підтримати ідею створення Патріярхального устрою УКЦ, а згодом допомогти Патріярхові в його дії.

2. Інформувати мирян про суть, значення і потребу Патріярхального устрою та про стан процесу його здійснення, а рівночасно поглиблювати пошану, прив'язання і любов до Церкви і її проводу в цьому устрої.

3. Зібрати матеріяльні засоби для втримання Патріярхального устрою.

Відносно двох перших точок влаштовано в м. травні 1970 р. загальне громадське віче і панель, на яких виступали запрошені з-поза Боффало доповідачі (д-р Осінчук, ред. Качмар, о. д-р Кубіні) а також і місцеві (проф. Саган, д-р Драган. Відбувалися також відповідні радіопередачі — здійснювані через радіопрограму Василя Шервана. Відносно третьої точки започатковано грошову збірку в листопаді ц. р., яка дає дуже добрі результати. На день 14-го грудня сума збірки досягла 14-ти тисяч. Збірка ще не закінчена, вона триває і є надія, що до названої суми долучиться ще не одна сотня долярів. Між жертводавцями були такі, що жертвували по 1000, 500, 250 і 100 долярів. Успіх збірки належить завдячувати в першу чергу жертводавцям, а також і невтомним збірщикам та організаторам: Степанові Шипилявому й Олексі Куликові. Зібрані гроші пересилаються прямо до Їх Еміненції Кардинала Йосифа.

Слід відмітити, що громадянство поставилося до збірки наскрізь позитивно, чим дало доказ розуміння цілі збірки. Коли б інші українські громади пропорційно до своєї величини і заможности перевели подібні збірки, то праця Їх Емінеції Кардинала Йосифа була б значно улегшена і значно успішніша.

Т. Л-а

Пожертви для Світового Конґресу Вільних Українців

Головний Уряд УНС

Лисогір Йосип	$ 100.00
Телюк Іван	20.00
Юзик Павло	10.00
Душник Марія	10.00
Сохан Володимир	10.00
Гнатюк Богдан	10.00
Скальчук Іван	20.00
Данилюк Михайло	10.00
Дідюк Василь	10.00
Гавриш Степан	10.00
Шмаґала Тарас	10.00
Футей Богдан	10.00
Дорошенко Анатолій	10.00
Гарас Анна	10.00
Попадинець Дмитро	10.00
Шпікула Тарас	10.00
Чопик Анна	10.00
Запаранюк Володимир	10.00
Куропась Мирон	10.00
Кальба Мирослав	10.00
Репета Євген	10.00
Джула Андрій	10.00
Драґан Антін	10.00
Слободян Роман	10.00
Дідик Володимир	10.00
Давискиба Володимир	10.00
Гірняк Володимир	10.00
Іванчук Іван	10.00

Працівники Головної Канцелярії УНСоюзу

Дячук Уляна	$ 5.00
Мілянович Меланія	5.00
Курляк Стефан	5.00
Меншими пожертвами	30.00

Працівники „Свободи"

Давиденко Вячеслав	5.00
Полтава Леонід	5.00
Кедрин Іван	5.00
Кравців Богдан	5.00
Снилик Зенон	5.00
Коленська Люба	5.00
Лапичак Люба	5.00
Стецюк Марія	5.00
Постолюк Петро	5.00
Семеґен Дарія	5.00
Гентіш Олена	5.00
Домарацький Анатолій	5.00
Чума Степан	5.00
Гарасимчук Євген	5.00
Сидоряк Ярослав	5.00
Меншими пожертвами	18.00

Відділи УНС на збіркові листи

ч. Відд.	зібрав на листу суму
25	$ 10.00
42	9.00
68	5.00
122	5.00
122	14.00
194	15.00
210	25.00
370	3.00
486	40.00
185	5.00
3	10.00
64	35.00
233	32.00
290	8.00

Хомин М., Філядельфія	10.00
Ящук Н., Філядельфія	5.00
Різник В., Бейсайд Л. А.	5.00
Сачко С., Піттсбурґ, Па.	5.00
Харамбура І., Філядельфія, Па.	10.00
Українсько-Бразилійський Координаційний Комітет	300.00

Акварелі Гуцалюка

Виставка тридцяти акварель Любослава Гуцалюка, що її можна було оглядати в жовтні в ґалерії Ірени Стецури, — це замітна подія в нашому небагатому на події мистецькому житті.

Видатною, поруч неї подією треба назвати вересневу виставку графіки й олійних картин Якова Гніздовського в Інституті Пратта на Брукліні, Н.Й., про яку чомусь небагато було рецензій у нашій пресі.

Виставка акварель не часте явище в мистецькому житті українського Ню Йорку. Справді, знаю тільки одного мистця, який зокрема цікавиться мистецтвом акварелі та виставляє акварелі. На жаль, його зацікавлення дає досить нецікаві, бездушні, бліді результати.

У своїх акварелях Любослав Гуцалюк висловлює питому йому пасію до кольорів (які віртуозно розв'язує) та специфічний підхід до об'єкту. Цятки, плямки, чертки, лінії — усі прецизно, педантно і гармонійно уложені, експльодують кольорами ще більш експресивно, як в його оліях. Об'єкт трактований з великою фантазією — це натяк, початок і момент інспірації, з якої Гуцалюк розвиває високої якости (в естетичній сфері) радісні візії. Радісні, бо біль і терпіння не в площині його зацікавлень.

Образи Л. Гуцалюка не є стверджуванням краси природи чи об'єкту як такого, але того, як мистець його пережив, переболів і перетворив.

У світі великої нервової системи духовости мистецтва, Л. Гуцалюк відмежував один маленький, але дуже важливий момент: наявність прихованого погідного усміху мистецтва.

О. Слупчинський

Вірмени прохали викладати українську літературу українською мовою

Київ. — „Кілька місяців тому я читав курс української літератури в Єреванському Університеті. Вірменські студенти, — писав на сторінках київської „Літературної України" з 1-го грудня ц. р. кандидат філологічних наук І. Семенчук, — самі просили читати їм лекції українською мовою". У вістці йдеться про короткий курс історії української літератури, що вийшов у 1970 р. в Москві, у видавництві „Просвещение" — „Освіта" російською мовою „і відразу ж розійшовся серед читачів". Автори книжки — українці, П. Охріменко, І. Пільгук та Д. Шлапак—„Зробили першу спробу створити російською мовою систематичний підручник з історії української літератури для студентів - філологів, які вивчають Курс літератур народів СССР". Автор рецензійного типу статті на те російськомовне видання зауважує, що „підручник, думається, став би кращим, коли б у ньому було більше ілюстрованого матеріялу, і то в оригіналі!" Зазначено також, що чимало перекладів українських віршів на російську — невдалі, а їх подають як приклади „досягнень української поезії". Підручник наскрізь пройнятий „духом соціялістичного реалізму", в ньому постійно підкреслюється, що деякі українські письменники в минулому — і тепер — писали чи пишуть російською мовою і що „українська література в нову епоху свого розвитку виступає в тісному зв'язку з братніми літературами, передусім російською".

Довгі роки в'язниці за вияв власної ініціятиви в Україні

Київ. — Кореспондент „Радянської України" з 2-го грудня повідомив на сторінках того видання, в рубриці „З залі суду", що суд у не названому місці засудив О. Спиридонова, на 8 р., Є. Масютка на 6 р. і С. Ткаченка на 4 роки позбавлення волі. Вони прибули з Одеси „в колгосп ім. Чкалова, тут почали виробляти малярні щітки, авторучки, кліпси". З налагодженого при колгоспі промислу мав користь колгосп, названі підсудні та колгоспники. В тій же вістці, під наг. „Темні промисли", сказано: „Трохи пізніше в Одесі відбувся ще один судовий процес. Його фінал: М. Шнайдерману — 12 років, Р. Пугач — 10 років". Останні двоє підсудних, з яких Р. Пугач — жінка, провинилися перед совєтською владою тим, що організували при рибному колгоспі „Зоря", з підтримкою голови колгоспу в Білгород - Дністровському районі, виробництво канатів, мотузів, неводів тощо. Колгосп діставав за таке додаткове промислове господарство добрі зиски, а організатори і працівники промислу одержували відсотки від продажу. В замітці сказано, що вони присвоювали собі додаткові кошти. Вістка закінчується словами: „Хотілося б висловити сподівання, що ці судові справи послужать уроком для тих керівників окремих господарств, що ще легковірно ставляться подекуди до „ентузіястів" виробництва в колгоспах щіток і канатів з метою наживи спекуляцією". Промислові виробництва при колгоспах держава толерує лише тоді, коли вона повністю контролює продукцію й продаж виробів і коли на промислі працюють колгоспники — за додаткові копійки, а не підприємливі люди з-поза колгоспу.

Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
— бажає —
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „Темпо"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ
(201) 926-4882
„...нема музики без „ТЕМПО"

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
УСІМ РІДНИМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
— засилають —
Ольга, д-р Микола та Юрій Кузьмовичі

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Борис Филипчак з Родиною
Пассаїк, Н. Дж. — 57 Passaic Ave.

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Ігор Бачинський
д-р Ядвига, інж. Олег, Оксана, Андрій і Марта Бачинські
Джерзі Сіті, Н. Дж.

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Богдан Олесницький з Родиною
Нюарк, Н. Дж.

Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Григорій Явний з Родиною

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
— бажають —
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ
і ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
д-р Маркіян і Янка Міґоцькі з Доньками
Клифтон, Н. Дж.

З РІЗДВОМ СВЯТИМ
та Новим Роком
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
— шле —
д-р Степан Ворох з Родиною

Христос Рождається!

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
вітаємо
всіх Рідних, всіх Золочівців, всіх Приятелів і Знайомих
та бажаємо їм
Веселих Свят
І ОБИЛЬНИХ БЛАГОДАТЕЙ ВІД ІСУСА НАШОГО СПАСИТЕЛЯ і ВІДКУПИТЕЛЯ
о. Любомир Мудрий з родиною

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
Різдва Христового
— пересилають —
д-р Володимир і д-р Стефанія Гук з Рідною
Нюарк, Н. Дж.

Христос Рождається!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Дорогим Гостям, Приятелям і Родині
бажає
д-р Роман і Зузанна Сапович
ВІЛЛЯ „ЛІДІЯ" — Морський Ресорт
LIDIA
APARTMENT and ROOMS
128 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: (Area 609) 522-3348

Христос Рождається!
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
д-р Тарас Шеґедин з Родиною

Веселих Свят
Різдва Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВСІМ ПАЦІЄНТАМ
— щиро бажає —
д-р Василь Саляк з Родиною

З РІЗДВОМ СВЯТИМ
Веселих та Щасливих Свят
БАЖАЮТЬ
РОДИНІ, ДРУЗЯМ та ПАЦІЄНТАМ
д-р Юрій, Люба та Андрій Стефанівські

З Торжеством Різдва Христового
і з Новим Роком
бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
ВСІМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Іванна і Микола Чировські
зі синами
ЛЕВОМ, ЮРІЄМ, АНДРІЄМ і ІВАНОМ

A Merry Christmas!

Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажає —
д-р Юрко Заславець
ДЕНТИСТ
1507 Avenue "M"
Brooklyn, N.Y. 11230
Tel.: 998-6868

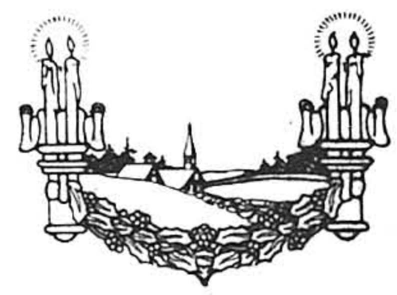
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рождества Христового
— і —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
— бажають —
д-р Остап і Віра Тершаківці
з донечкою ДОРОЮ

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— БАЖАЮТЬ —
д-р Адам і Ліда Якимів з родиною

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
— бажають —
д-р Софія і д-р Богдан Шебунчаки з донеюДанусею

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
— і —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Олександер, Ярослава, Борис і Марко Ґудзяки
Сиракюз, Н. Й.

Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
Д-Р БОГДАНА СВИСТУН-ТАРАПАЦЬКА І ІНЖ. МИХАЙЛО ТАРАПАЦЬКИЙ З РОДИНОЮ
Клифтон, Н. Дж.

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
ВСІ КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
адвокат Іван Романишин
з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія СНИЛИКИ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
Д-р Володимир і Лідія МАРТИНЦІ з Рідною

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажають —
Д-р Михайло і Ліда Гуки з дітьми

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажають —
д-р Роман і Наталія Кравчуки

Христос Раждається!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— пересилають —
д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Євген і Лідія Грабарчук з Родиною

Веселих Свят
— і —
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВСІМ ПАЦІЄНТАМ
щиро бажає
д-р Роман Дикий з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ і ПРИЯТЕЛЯМ
— бажають —
адвокат Михайло і Іванна Пізнаки

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів, і сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, вирозумілість, за підтримку та відвідування нашої Оселі.
ВСІМ ПРАЦІВНИКАМ СОЮЗІВКИ, ЧЛЕНАМ І УРЯДНИКАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, БАЖАЄМО УСЬОГО ДОБРА-ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ В НОВОМУ 1971 Р.
ХРИСТОС РОДИВСЯ!
ВОЛОДИМИР КВАС За Управу Союзівки: **ДАНИЛО СЛОБОДЯН**

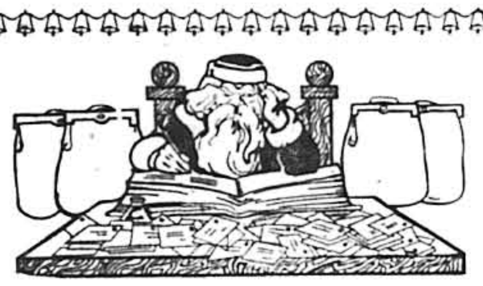

Христос Рождається!

Веселих Свят
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
УСІМ УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ
ТА ВСІМ ПОКУПЦЯМ
— бажає —

УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ
та
ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ
B. L. B.
841 Elizabeth Avenue, Elizabeth, N.J. Phone: EL 3-4689

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
БАЖАЄМО ВСІМ НАШИМ
ПРИЯТЕЛЯМ і ПОКУПЦЯМ
— від —
S. ZELINSKY P. CHUY
ROSE-HILL MONUMENTS
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J.
(201) 372-0468

Веселих Свят 1970 р.
та
Щасливого Нового Року 1971

Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були в ЗДА, Україні і в кожній частині світу. Нехай новонароджений Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.

МИХАЙЛО МАТИЯШ
і РОДИНА
Обезпечений агент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 643-0711

Ювелірна фірма
І. Пеленський
— бажає —
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року
Шановним Покупцям, Родині і Знайомим
773½ Springfield Avenue Newark, N.J. Tel. 375-2467

A Merry Christmas!

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям, Клієнтам і Знайомим
— бажають —
Ірена і Осип Голинські
з ДІТЬМИ
власники
EXPERT ELECTRICAL SERVICE
50 Hillside Terr., Irvington, N.J. 07111. Tel.: 374-1807

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
Вельмишановним Покупцям Ньюарку й околиці
— бажає —
Крамниця „ДНІПРО"
І ВИСИЛКОВА СТАНИЦЯ
„КОСМОС"
698 Sanford Avenue — Newark, N.J. — 373-8783

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рождества Христового
та
Щасливого Нового Року
Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині та Знайомим
— бажає —
Павло Гарматій з Родиною
власник — STUYVESANT SUPERMARKET
249 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. Tel.: 373-6271

Всім Нашим Вельмишановним Клієнтам та їхнім Родинам, Знайомим, Приятелям та Друзям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
— бажає —
ЗНАНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА
„БРОДИ"
НАПИТКИ (LIQUOR STORE) — М'ЯСНІ ВИРОБИ
ІМПОРТОВАНІ ДЕЛІКАТЕСИ.
954 18th Avenue Newark, N.J. ES 2-5154

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
— бажає —
Dnister Inc.
REAL ESTATE — INSURANCE
760 Clinton Ave., Newark, N.J.
(201) 374-6834

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажає —
Українська Квітярня
"FERNCO"
Різдвяні прикраси могил — Букети — Корсажі
Весільні квіти — Шпитальні квіти
Похоронні вінки
890 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

БАГАТО РАДОСТИ И ЩАСТЯ
в день
Різдва Христового
— бажаємо —
УСІМ ЧЛЕНКИНЯМ І ЧЛЕНАМ ТА ВСІМ ПРИХИЛЬНИКАМ
Української Щадниці в Ньюарку, Н. Дж.
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
TRIDENT SAVINGS and Loan Association
760 Clinton Ave. — Newark, N.J. 07108 — ESsex 1-1120

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
З Різдвом Христовим
та Новим Роком
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажають —
Антін і Наталія Лазірки
власники
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street — Irvington, N.J. — 375-3181

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
ВШ. Покупцям, Приятелям та Знайомим
— бажають —
БРАТИ ПІТЬО
МАЙСТЕРНЯ КУХОННИХ КАБІНЕТІВ
354 Colt Street, Irvington, N.J. 07111 373-7138

ВІТАЄМО НАШИХ
ЧИСЛЕННИХ КЛІЄНТІВ
ІЗ
СВЯТАМИ та НОВИМ РОКОМ
COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION
COSMOS TRAVEL BUREAU, INCORP.

423-ий ВІДДІЛ УНС ім. Е. КОНОВАЛЬЦЯ
в ЧИКАГО, Іл.
УПРАВА 423-го ВІДДІЛУ УНС в ЧИКАГО
— бажає —
ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ
Свят Різдва Христового
й Нового Року!
Мирон Курошись, гол. Василь Буртняк, секр.

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажають —
Брати Івасечко
JERRY'S ESSO SERVICE
908 Stuyvesant Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 372-9888

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ЗНАЙОМИМ і ПОКУПЦЯМ!
Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
— бажає —
ЛЮТАК з РОДИНОЮ
LUTAK SHOE STORE
273 — 16th Ave., Newark, N.J. ESsex 1-2919

КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ та УСІМ ЗНАЙОМИМ
— бажає —
Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
Роман Ричок
REAL ESTATE — INSURANCE
698 Springfield Avenue Newark, N.J.
Bus. Tel.: 373-6434 Res. Tel.: 762-8306

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— пересилає —
JOSEPH SHARKEY, President
DIME
SAVINGS BANK OF
WILLIAMSBURGH
"YUOR FRIENDLY NEIGHBORHOOD BANK"
Main Office: Havemeyer and South Fifth Streets,
Williamsburgh Bridge Plaza, Brooklyn 11, N.Y.
Member Federal Deposit Insurance Corporation

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
всім своїм Покупцям, Приятелям та Симпатикам
— бажає —
УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР
і
Висилкова Станиця
„КОСМОС"
1082 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 374-6446
Власники: Василь і Богуслава ГНАТІВ

Веселих і Радісних Свят
та
Щасливого Нового Року!
Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Знайомим
бажають
власники крамниці різнородних алькоголевих напитків, імпортованих і тутешніх, як рівнож м'ясно-харчових продуктів
В. і С. ТАЛАНЧУНИ
990 Clinton Avenue, Irvington, N.J. 372-6134

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажає —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
801 Springfield Ave. • Irvington, N.J. — Newark, N.J.
ESsex 5-5555

З Різдвом Христовим
з Новим Роком
та Святим Йорданом
благослови
Боже
Здоров'ям
-Щастям
-Любов'ю
-Добром

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим
та Друзям Дивізійникам
бажає
РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ
(DELTO SPORTSWEAR CO.)
136 First Avenue New York, N.Y. 10009

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Відбулася чергова нарада голів ОУВФ в ЗСА

В п'ятницю, дня 4-го грудна ц. р. відбулася чергова нарада голів Організацій Українського Визвольного Фронту. На нараді розглянуто плян ювілейного відзначення 100-річчя від народження Лесі Українки і заслухано інформацію про стан в Україні.

Обговоривши плян ювілейних роковин полум'яної Поетеси, нарада схвалила організувати 29 і 30-го травня 1971 року, в місті Клівленді Національну Маніфестацію з поклоні Лесі Українці; Просити УАПЦ і УКЦ відслужити в суботу, 29-го травня, біля пам'ятника Лесі Українки панахиду при численній участи громадян ЗСА і Канади. У вечері, того ж дня, заплановано влаштувати культурно-мистецьку академію, присвячену творчій діяльності Поетеси. На академію запросити представників уряду і національних груп. До співучасти в академії, як і в цілій маніфестації, просити всі українські наукові, культурні і суспільно-політичні установи та організації.

В неділю, 30-го травня 1971 р. влаштувати на площі, в околиці міста Клівленду, національно-політичну маніфестацію під гаслом: боротись до кінця без пощади!

Розглянувши проєкт відзнаки і поштової листівки, опрацьовані скульптором М. Черешньовським, ухвалено затвердити проєкти і до кінця січня 1971 року виготовити відзнаку і листівку. Авторві проєкту висловити признання і подяку за мистецьке виконання.

Присутні на нараді представники, заслухавши інформацію про стан в Україні, застановились над чутками заподаними в різних інформаціях і пресі. В останньому часі ширяться настирливі чутки, що буцімто „науковці" і „інтеліґенція" в Україні твердять, що „еміґрація в своїх політичних поступованнях їм шкодить". Учасники наради заявляють, що ці чутки нічого спільного не мають з дійсним станом в Україні. Такі твердження, якщо вони взагалі були, можуть походити від людей, що стоять по ворожому боці національного спротиву і боротьби в Україні. Бо, як пише Валентин Мороз, поновно засуджений большевицьким режимом, що є люди, які „цікавляться не пам'ятками культури", яку нищить ворог, і не Україною, „а людьми які боронять пам'ятки", борячись за українську справу.

В. Левенець —
секретар наради

ПОВІДОМЛЕННЯ Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 31-го ГРУДНЯ 1970 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1970 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1970 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Станиця УСС-ів в Дітройті посвятила свій прапор

Не цілий десяток бувших Українських Січових Стрільців, що живуть в Дітройті, відважились влаштувати друге велике свято. Перше, було в 1965 р. з нагоди 50-річчя зорганізування Леґіону УСС, а друге, посвячення прапору станиці, відбулося 15-го листопада 1970 року.

До свята йшли довші приготування а передусім багато часу забрало вшиття прапору, який зробила американська фірма за нашим старим взором.

Свято складалося з двох частин: з програми і церемонії посвячення. Програма була коротка, але дуже добре на це свято підібрана. Свято відкрив голова станиці Іван Коцур, а потім була доповідь, яку написав д-р Степан Ріпецький. Титул доповіді: „Стрілецький прапор-символ живої, невмирущої ідеї". Жаль тільки, що д-р Ріпецький не міг прибути на свято, бо доповідь виголошена б. УСС-ом, знавцем історії Леґіону, була б ще більше піднесла настрій свята. Доповідь відчитав студент Віктор Мушинський.

На свято запросили ми квартет „Верховина" з Торонта, який в складі: О. Глібович, В. Байрак, В. Залуцької, Н. Геник і С. Клос-Жовнір відспівав ряд пісень, переважно стрілецьких.

По першім виступі „Верховини" вийшла на сцену знана артистка К. Бранка Кривуцька і рецитувала „Тугу" Марка Черемшини. Студентка Адріяна Легета долучилась до гарного настрою свята деклямацією вірша Р. Купчинського — „Ніби сниться".

Потім наступило посвячення прапора. П'ять прапорів, Пласту, двох СУМ-у, І дивізії УНА і наш новий, винесено з бічної залі і уставлено на сцені, стрілецький посередині, а інші по боках. Посвячення прапора доконали о. ігумен В. Лотоцький і о. прот. М. Литваківський, сам б. старшина Армії УНР, в асисті о. прот. О. Биковця. О. ігумен Лотоцький закінчив акт посвячення побажанням і гратуляціями для станиці.

Громадянство Дітройту любить УСС-ів, бо на їх заклик відгукнулося поважними датками на спонзорство і численною участю на святі. Чистий дохід, понад 250 дол., розділено на культурні і допомогові цілі.

Іван Білоус

Сейсмічна стація в Ужгороді передає відомості у Москву

Київ. — В Ужгороді працює станція, збудована на пагорбі, яка реєструє на землі і під землею більші й менші поштовхи в земній корі і, як сповіщає „Радянська Україна" з 10 грудня, „терміново сповіщає про кожний поштовх Москву". Сейсмічні підстанції розташовані також у Косові та в Рахові, для реєстрації землетрусів та всіх інших струшень чи вибухів. „Чи варто про поштовхи на Далекому Сході сповіщати з Ужгороду? — запитує газета. — Так, по-перше, одержуючи інформацію саме з різних кутків країни, Москва має можливість точно визначити місце, час і силу землетрусу, а по-друге, щоб дізнатись про виникнення струсу, ужгородцям потрібен мінімальний час: сейсмічні хвилі рухаються значно швидше від цунамі, 80 кілометрів на секунду і з середини Тихого океану до Ужгороду доходять за кілька хвилин". Ще інша станція для реєстрації стрясінь землі є поблизу Ужгороду, в селі Оноківці, під землею.

ВІДДІЛИ ОЖ ОЧСУ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

запрошують усе Громадянство на

РІЗДВЯНУ ПРОГРАМУ

ДЛЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ — ПОЛОНЕНИХ В ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ І ВСІХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ СССР

що відбудеться

в неділю, 27-го грудня 1970 року

о год. 4-ій по пол.

на сходах Катедри св. Патрика

50-та вул. і 5-та Евеню в Ню Йорку

В програмі — концерт колядок — співають: Хори „Думка" з Ню Йорку під дир. проф. О. Берника і „Жайворонки" — хор Осередку СУМА з Ню Йорку під дир. Р. Степаняка.

2-га ЧАСТИНА — О год. 5:30 в Катедрі св. Патрика СЛУЖБА БОЖА в нашім обряді на інтенцію всіх жертв комунізму — співає Хор церкви св. І. Хрестителя з Ірвінгтону, Н. Дж. під диригентурою М. Добоша.

ЯК НА АФРИКАНСЬКЕ РІЗДВО Р. Б. 1497...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ки хлопці, але й дівчата, чи взагалі жінки. Залежно від віку й гнучкости м'язів, одним це вдається краще (зн. вище), другим слабше (зн. нижче). Після гопака темп сповільнюється й наступає другий танець, що його можна назвати зулуським „хороводом" з вінками: він символізує будування „хати з лободи". Є і інші танці-викрутаси. Козачка зулуси не танцюють, залишивши цей винахід виключно потомкам козацької нації в Україні й діяспорі сущим.

Між тим грізний вождь Длядля підходить до своїх гостей, до кожного зокрема, вітається, стає до фотографії (головно з „білими" дамами) й заключає накінець „пакт приязни" (часом „пакт неаґресії") з представниками різних народів, головно тих, що ще не відвідували його садиби. Коли я йому сказав, що я українець, то йому це не було дуже ясно. Він запитав тоді, звідкіля я приїхав і я вияснив, що з Канади. Це трохи помогло, бо він уже мав змогу заключати пакт приязни (чи неаґресії) з канадійськими французами й англійцями. Знайшовши в мені нового союзника, небувалого тут досі, він запросив мене на окрему площу, витягнув з-за плеча свій невеликий спис із гострим наконечником у формі меча і, держачи його одною рукою, казав мені схопити його трохи нижче під своєю долонею. Коли я це зробив, він поклав свою другу руку на моє рам'я й казав мені зробити те саме з своїм раменем. Коли я виконав його доручення, він виголосив по-зулуськи якусь магічну формулу, що її зрозуміли хіба його „чорні духи". З черги припала на мене роля сказати щось в українській мові. Я використав нагоду, що ані грізний вождь Длядля, ані ніхто з присутніх не розуміє української мови, й крутячи носом, зацитував з „Ревізора" Миколи Васильовича Гоголя:

— Пішов би ти хоч раз у житті в баню!..

І чорношкірий „Смердяков" і вся його однозапашна нація дуже сподобали собі звук „хрищеної тієї мови". Він з кабінально-приязним усміхом попросив мене, щоб я повторив іще раз українську формулу „акту приязни", що треба було вважати-згідно з опінією експертів від зулуського протоколу — за надзвичайний, сказати б винятковий привілей для мене особисто, а одночасно й за великий успіх української міжнародної політики й дипломатії... Цей бо привілей давав грізний вождь Длядля тільки представникам найвизначніших і найсильніших народів світу. Беручи це все до уваги, а теж і природні обставини, серед яких відбувалася вся ця церемонія, я дещо змодифікував, сказати б, поширив свою формулу:

— Пішли б ви всі хоч раз у житті в баню, такий же тут прекрасний океан із милевими пляжами!..

Вождь Длядля й уся його нація були захоплені моєю поширеною формулою „акту приязни" й дякували за неї щиросердечно. Менш захоплено дякували його дочкі за англійську стерлінгову монету, яку я, не маючи південно-африканських рендів хотів замість різдвяних подарунків роздати між ними. Що більше, одна з них, не зважаючи на заключений у її присутності акт приязни, засичала чорною гадючкою:

— Но енгліш моней гір!

— Ов, настрій такий, як у Квебеку! — подумав я, даючи відкинений гріш наймолодшому зуленяті, що в нього ще не витворилося почуття англофобії...

А коли наша візита кінчалася, грізний володар чорних душ у „запашних" тілах свого племени страшний вождь Длядля зарядив на прощання щось у роді „топлесс"-ових ягілок — виключно дівчачих (жінкам він прутом заборонив пхатися). Нас обтанцьовували „аж до брами" — як писав Шевченко в „Ченці" — „але не козаки — сердеги, а молоді чорні богині". А сам грізний вождь Длядля відпровадив нас (у супроводі двох вимоєних кішок) аж до автобусів, прощаючи всіх у своїй рідній мові:

— Саляні каглє!, мовляв: „будьте здорові".

І от ми розставалися з зулуським приязним „відкритим" народом так, як певно розставався Васко да Гама на Різдво Року Божого 1497.

Єдина різниця — тоді не було ще „зулу — українського пакту приязни", що його заключено аж кілька сторіч пізніше в ім'я доброї засади: „Не все зразу!"

Короткі вісті

У Лондоні оприлюднено документи, що стосуються воєнних операцій альянтів у 1944 році. З тих документів виходить, що між британськими й американськими високими старшинами були розбіжності думок щодо тодішньої воєнної тактики, особливо щодо пляну висаду у Південній Франції рівнобіжно з висадом у Нормандії та воєнною кампанією на терені Італії. Частина документів, що стосуються того часу, все ще засекречена.

Американське командування в Японії оприлюднило потрібиці про відкликання частини стаціонованих там збройних сил та про пересунення інших частин. Найголовнішою зміною буде зменшення до половини 1971 року 40.000 американських вояків, які тепер стаціоновані в Японії, до числа 28.000. Далі — 54 американські суперсонічні бомбовики типу „Фантом" будуть перенесені з Японії до Південної Кореї.

„І ПОВЕРТАЄТЬСЯ ВІТЕР НА КРУГИ СВОЇ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ловними засобами соціялістичного визиску — керує Державний комітет нормування заробітньої платні при Раді Міністрів СССР. А держава-підприємець залишає собі право обтягувати з платні робітників і службовців за незадовільну працю. В ст. 48 говориться, що „за брак і перестій з вини робітника чи службовця виплачується в розмірі, визначеному законодавством СССР". Простіше кажучи, підприємець-держава і законодавець заплатять те, що визнають за потрібне.

Зате відповідальність робітників і службовців з брак і перестої в тій же статті визначено чітко: „Брак з вини робітника чи службовця не підлягає оплаті". Мало того, за брак і перестої робітники відповідають матеріяльно. В статті 49-ій сказано, що: „За збитки, спричинені підприємству, установі, організації при виконанні трудових обов'язків, робітники і службовці, з вини яких стався збиток, несуть матеріяльну відповідальність в розмірі дійсного збитку". Розмір їх встановлюватиме адміністрація підприємства і буде вираховуватися із заробітньої платні, а державний суд зобов'язаний їй допомагати, виконуючи статті закону. Узаконено і працю неповнолітніх (ст. 74), починаючи з 15 років життя, проти чого так боролись марксисти. Відновлено законом (ст. 55) і стахановщину, зненавиджену робітництвом, яка вимотує людину не тільки фізично, а й морально.

З 1-го січня адміністрації підприємств і заводським комітетам вже не треба буде виробляти якихось правил внутрішнього розпорядку на заводах і в установах, їх встановлено законодавством для цілого СССР — уніфіковано з Москви. А органи нового міністерства, згідно з ст. 104, зобов'язані стежити, щоб робітники і службовці „працювали чесно і сумлінно, точно виконували розпорядження адміністрації, підвищували продуктивність праці, поліпшували якість продукції, виконували технологічну дисципліну, берегли і скріплювали соціялістичну власність". Як бачимо, коло обов'язків і повинностей для робітників і службовці, узаконене 51 ст. законодавства, занадто широке, а прав не дає їм жадних.

Такий то імперський соціялізм („система трудящих і для трудящих" „Р. У." 12.4) після більше як півстолітньої будови його в імперії за ленінсько-сталінськими законами марксизму.

Орудуючи новим, драконівським законом, большевицька диктатура доводитиме робітництво країни до відчаю. Посилюватиме протирежимовий спротив і прискорюватиме формування національних протиімперських рухів поневолених націй у вибухову політичну силу, яка рознесе трухлявий імперський комплекс.

(Кінець).

УВАН В КАНАДІ ВІДЗНАЧИЛА ПАВЛА КОНОПЛЕНКА

Вінніпеґ. — Президія УВАН в Канаді відзначила в листопаді ц. р. грамотою Української Вільної Академії Наук у Вінніпезі кобзаря Павла Конопленка-Запорожця, у зв'язку з його 80-літтям та „за його заслуги в ділянці української історичної музики, яку попередньо також оцінили державні авторитети і високі чинники музичного наукового світу, стверджуючи факт, що маестро вніс щось нового з музичної народної культури в скарбницю культури Канади". Інформацію подав генеральний секретар УВАН у Вінніпезі проф. М. Боровський.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 18-го грудня 1970 року в Польщі, відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п. МАТИЛЬДА зі САЛЕВИЧІВ КРУПКА

ПОХОРОН відбувся 21-го грудня 1970 р. у Вроцлаві.

Горем прибиті:

РОМАН з дружиною ЛЕВКОЮ — син
ЯРОМИР з дружиною ОКСАНОЮ — внук
ОЛЬГА ЛОПУШНЯК з чоловіком ЙОСИФОМ і сином РОМАНОМ — донька в Польщі
Близька і дальна Родина в ЗСА і Краю

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого і Незабутнього

сл. п. інж. ІВАНА СІРОГО

складаємо 30.00 долярів на НТШ в Сарселі.

Юрій і Ярослава ГЕРМАНИ

В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

сл. п. Івана Понятишиного

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, на Новий Рік, о год. 9. рано

в КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

5154 Де Лонґпрі Аве., в Лос Анджелес, Каліф.

ДРУЖИНА, ДОНЬКИ І ВНУКИ

Доповідь про Архиєпископський Синод УКЦеркви в Гартфорді

В неділю, 29-го листопада 1970 р. в залі УНДому з рамени 5-го Відділу ООЧСУ, Богдан Стельмах виголосив доповідь для українського громадянства Гартфорду і околиць на тему: „30 Червня та Синод Українських Католицьких Єпископів в Римі". Доповідь була дуже цікава, змістовна та фахово підготована. Щоб краще познайомити присутніх з подіями в Україні під час 2-ої світової війни, прелеґент насвітлив історичне тло Акту 30-го червня 1941 р. та вказав на його значення для українського народу. Був одначе здивований, що ні про цей Акт, ані про вбивство Степана Бандери і Лева Ребета немає до сьогодні жодної згадки в шкільних підручниках, кажучи при тому, що американська телевізія уважала це вбивство за дуже велику і важливу подію та присвятила їй аж одну годину часу, а ми українці не спромоглися розказати своїм дітям хоч в кількох словах про ці факти.

Відтак зупинився обширно над відбутим Архиєпископським Синодом в листопаді 1969 р. в Римі, та відмітив епохальне значення його постанов. Аналізуючи ці дві важливі події історичного значення нашої доби, доповідач побоювався, щоб та сама доля не стрінула Синод, що стрінула Акт 30-го червня 1941 р., коли то маленька групка противників, не маючи сили побороти його, старалася всякими способами применшити вартість і значення великої події. Сьогодні ми знову є свідками, сказав промовець, як вороги при помочі Східньої Конґреґації на чолі з кардиналами — де Фюстенберґом, Тіссераном і іншими, стараються підступно знищити, а якщо це неможливо, то принаймні приспати ідею помісности Української Католицької Церкви та відтягнути її в забуття, і в цей спосіб обезцінити вартість акції в цьому напрямку.

По закінченні доповіді відбулася дискусія, в якій присутні у своїх запитах заторкали різні справи зв'язані з Патріярхатом та висловлювалися за посилення всенародних маніфестацій, як перед своїми, так і перед відповідними ватиканськими чинниками.

І. К-в

Андріївський Вечір ОЖ ОЧСУ в Гартфорді

Об'єднання Жінок ОЧСУ існує в Гартфорді вже понад чотири роки. На протязі того часу Відділ справляв різні імпрези, до одної з яких належить „Андріївський вечір", що його від початку свого існування влаштовує Управа для ширшого громадянства, а головно молоді. Цей традиційний Вечір чару і розваги був вдалий в цьому році. Причиною цього є зацікавлення ширших кругів звичаями і віруваннями своїх предків.

Вечір, що відбувся в неділю, 13-го грудня 1970 р. відкрила коротким словом голова Відділу п-ні Марія Нестерук, а реферат про походження та звичаї, зв'язані з Андріївським святом, відчитала голова місцевого Осередку ТУСМ п-нна Надя Кравець.

Мистецьку частину виповнили в більшості виступи молоді. В супроводі акордеону Б. Колінського, п. Василь Грунтовський і п. Павло Колінський відспівали жартівливу пісню на мелодію „Ой що то за шум учинився". Національні танки, під мистецьким керівництвом Наді Кравець і Сяні Дутки, виконав гурток молоденьких сумівок. Заля була захоплена їхнім виступом, ознакою чого були довготривалі оплески. Дует — п-ні Марків і п-ні Сметанюк відспівав, при акомпаніяменті гітар проф. Б. Маркова і Б. Колінського, декілька пісень. На зміну Василь Куцман забавляв публіку своїми дотепами. Відтак дует — Олесь Рокецький — саксофон і Нестор Матіяш — акордеон відіграв в'язанку знаних українських мелодій, після чого студентка коледжу Леся Дутка відчитала гумористично дотепи про „красу" московської композиції. На закінчення Марія Нестерук і Галина Кебало відіграли скеч під назвою „Кофі брейк". При ворожбі, каві і перекусках Присутні забавлялися до пізного вечора.

Н. П.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Папа Павло VI відкликав покищо свої пляни подорожі до Польщі. Він плянував поїхати туди весною або літом 1971 року, але тепер не знає, як розвинуться дальші події в Польщі і чи тамошня Католицька Церква не опиниться у новій трудній ситуації: не виключають, що з одного боку ліберальна, з другого сталінська течії в новому Політбюро польської компартії будуть намагатися прихилити собі католицьку ієрархію та що у зв'язку з цим можуть прийти й нові шикани супроти Церкви і її вірних.

Еспанський уряд обвинувачує комуністів у тому, що довкола розправи перед військовим трибуналом, що ведеться в місті Бурґосі проти 15-ох баскійських націоналістів, знявся голосний міжнародний шум. Речник генераліссімуса Франсіска Франка, адмірал Люіс Карреро Блянко, заявив у парляменті, „кортезі", що „публічний лад буде збережений всіма існуючими засобами".

